

Storkene [Blu-ray 3D + Blu-ray]

Storkene [Blu-ray 3D + Blu-ray]

Nok en bråkete og usammenhengende filmfortelling myntet på våre aller yngste publikummere. *Storkene* føyer seg pent inn i mylderet av 3d-animerte langfilmer uten noe som helst på hjertet. Flaks unna er mitt tips.

Storks

Nicholas Stoller, Doug Sweetland

RatPac-Dune Entertainment, Warner Animation Group, Warner Bros. Animation

2016

Fox Paramount Home Entertainment

16:9 Letterbox (2.35:1), 1080p

Dolby DTS

87 min.

2

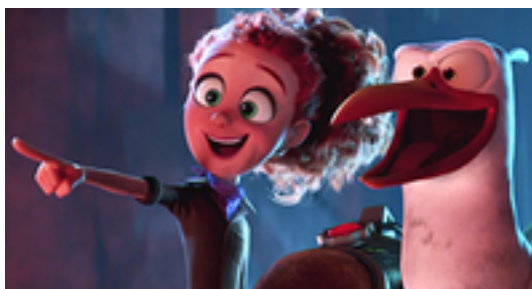
3

Storkeskills

Av og til dukker det opp filmer myntet på de yngste blant oss med så hoderystende handlingsforløp at det er til å bli provosert av. Forløp som er så idiotiske at det er vanskelig å gjengi på en sammenhengende måte. Handling som er så lite sammenhengende at det er forundrende at filmskaperne har greid å overtale investorer og medprodusenter inn på noe så falleferdig.

Storkene scorer på alle disse punktene og mer til. Gjør klar for en real kræslanding.

Ok, la meg prøve på et lite resymé: *Storkene* har sluttet å levere babyer. Etter et skjebnesvangert tilfelle hvor en stork ikke klarte å levere et jentebarn til foreldrene, har storkene gått over til å levere bestillingspakker til handlingskåte mennesker isteden. Jenta - Tulip (Katie Crown) - som aldri ble levert har vokst opp blant storkene. Storkene med sjefen Hunter (Kelsey Grammer) i spissen har etablert leveringsbedriften Cornerstone og i det vi trer inn i handlingen planlegger Hunter å trappe ned og den beste levereren - Junior (Andy Samberg) - blir utfordret til å overta. På én betingelse: Bli kvitt Tulip - hun påvirker inntjeningen negativt. Junior klarer ikke å sparke Tulip, men plasserer henne isteden til å overta den utdøende brevavdelingen.

Så gjør vi et hopp til menneskenes verden og hilser på herr og fru Gardener (Jennifer Aniston og Ty Burrell) og sønnen Nate (Anton Starkman) som svært gjerne ønsker seg en lillebror (gjørne med ninjaskills). Foreldrene ler bort forespørselen og stikker hodene inn i telefonene sine igjen. Men Nate gir seg ikke så lett. Han forfatter et godt gammeldags brev og sender avgårde til storkene. Nå kan du sikkert tenke deg til resten. Bortsett fra at du sikkert ikke hadde sett for deg en flokk med ulver, en hevnjerrig due og en utbrent leveringsstork med et hjerte av gull. Ingenting av

dette henger særlig på greip, men filmskaperne vil gjerne fortelle oss at vi må fokusere mer på barna våre og mindre på dupseditter. Ingen dum idé egentlig, men må den pakkes inn i 90 minutter med sukkerspinn?

Storkene føyer seg inn i en rekke filmer som prøver så altfor hardt å slå igjennom overfor en ung målgruppe. Det ropes og skrikes i et forrykende tempo gjennom 90 minutterslik at det går utover handling og mer finstemt historiefortelling. Etter min mening undervurderer disse filmskaperne sitt unge publikum, og bidrar til å fordumme tenkningen rundt hva som faktisk fungerer for et ungt filmpublikum.

Trolls er et eksempel på en sukkersøt film som klarer balansegangen ved å by på tanketom humor i kombinasjon med en mer finstemt handling.

Storkene har ingen av disse kvalitetene og forblir lettglemt magefyll for de unge.

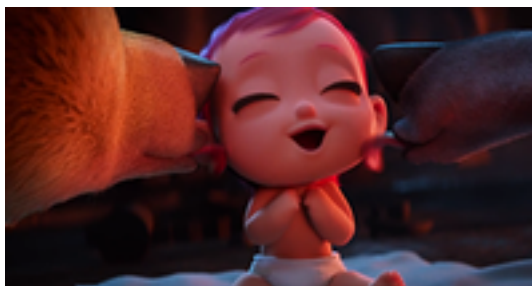
Storkene er Nicholas Stollers prosjekt. Som regissør, manusforfatter og produsent er han pytt og panne i dette prosjektet. Det kan nok tenkes at de mange hattene har blitt litt for mye for Stoller. Filmen han har skapt er ihvertfall ikke særlig å la seg imponere over - utover at han har greid å overtale andre til å bidra i et så usammenhengende prosjekt. Stollers tidligere remitter i disse rollene er heller ingenting å miste pusten av; manus til

Zoolander 2 (2016) og regi på

Bad Neighbours 2 (2016) lover ikke så godt. Medregissør Doug Sweetland har riktignok bakgrunn fra Pixar og regi på kortfilmen

Presto (2008) - en av deres morsomste fra de siste årene, men heller ikke her snakker vi om noen tungvekter. Dessverre skinner det igjennom fra første stund at

Storkene hadde nytt godt av å ha mer erfarne filmskaperne med på laget.

Selv om manus og regigrepene halter, skal det sies at filmen også har sine kvaliteter. Universet filmskaperne har bygget opp ser fantastisk ut. Produksjonsdesigner Paul Lasaine har gjort samme jobb på

Bokstrollene (2014) og

Surf?s Up (2007), og leverer godt arbeid på

Storkene. De mange storkene er et imponerende syn og den avsluttende scenen med babygeneratoren er storslagen. Animasjonsmessig byr ikke

Storkene på så mange høydepunkter. Animatørene har mye action å håndtere, men får ikke vist sin kompetanse på mer finstemt animasjon. Riktignok er det noen litt roligere scener hos familien Gardener, med ordentlig samhandling mellom karakterene, men karakterdesignet av menneskene innbyr egentlig ikke til å la animatørene skinne. Syltynne armer og ben gir mest rom for mye feking av armer og ben fremfor samhandling.

Skuespillerne gjør helt greie roller - de har ikke mye å spille på stakkars. Unntaket er det komiske sidekicket i form av en due som gjør mye for å stikke kjepper i hjulene til hovedrolleinnehaverne. Det er Stephen Kramer Glickman som gjør rollen i originalversjonen. Glickman kommer fra TV-serier som

Big Time Rush og har begrenset å spille på. Den norske versjonen av den forkvaklede duen, gestaltet av Vidar Magnussen, fungerer faktisk bedre. Det samme må sies om fru Gardener som i originalversjonen bekles av Jennifer Aniston (apropos begrenset rekkevidde), mens Marie Blokhus tar seg av den norske dubbingen. Best i originalbesetningen fungerer Kelsey Grammer

som den fremfusne Hunter.

Det er vanskelig å finne altfor mange godord om en film som er så usammenhengende i innhold, men dersom du er desperat etter en bråkete film som tematiserer hvordan barn egentlig kommer til verden så er *Storkene* et naturlig valg.

Utgivelsen:

Storkene ser flott ut på blu-ray. Jeg har hoppet bukk over 3D-versjonen (det er bare et tidsspørsmål før 3D er et tilbakelagt stadie) og har forholdt meg til 2D-versjonen. Bildegjengivelsen er etter mitt skjønn meget god og filmen fremstår som plettfri i breddeformat. Lydsiden er også meget godt med fokus på effekter og actionsekvenser.

Utgivelsen er forholdsvis godt utstyrt med ekstramateriale. Vi starter med et kommentarspor med regissørene Stoller og Sweetland, samt klipper John Venzon og Matt Flynn som har bidratt på manuset. Pussig usammenhengende og med lange pauser fremstår dette kommentarsporet like rotete som selve filmen.

Deretter får vi servert to kortfilmer - først en guide til din nye baby med dua i hovedrollen og så en Lego Ninjago-kortfilm;

The Master. Ingen av delene er særlig underholdende. Det øvrige ekstramaterialet består av utelatte scener, en musikkvideo og en serie bloopers, Ikke noe spektakulært, men helt greit.

Alt i alt er grei utgivelse av en film som er under par.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 07.03.17

Takk til Fox Paramount Home Entertainment for anmeldereksemplar.

Trailer Storkene:

Ja
[storkene_cover](#);